

Yannick Peeters, eindexamenkandidaat van Den Hulster.

© Mara van den Oetelaar

‘Het kan veel moed kosten om jezelf te zijn’

Eindexamens 2019. De hoogbegaafde Yannick Peeters (18) uit Beesel heeft zóveel interesses dat hij moeilijk kan kiezen. Maar eerst moet hij nog de stressvolle examenperiode door.

DOOR CAROLA DE BOER

VENLO

|

Toen ik in groep drie zat op de basisschool heb ik met mijn ouders zeven maanden in Engeland gewoond. Daar is mijn voorliefde voor Engels begonnen. Toen we weer terug waren in Nederland ben ik getest. Ik bleek hoogbegaafd en ging naar de Leonardoschool in Venlo. Na groep acht zijn we met elf kinderen overgestapt naar de Da Vinci-klas op College Den Hulster. Daar doe je in feite de vwo-stof in vier dagen en de vijfde dag - de Da Vincidag - mag je projecten doen die je leuk vindt. Sommigen leerden Japans, anderen verdiepten zich in science. Je moest wel 100 uur per jaar buitenschoolse activiteiten doen: Ik zat in de leerlingenraad, schreef en regisseerde een toneelstuk en geef nog steeds drama-, gitaar- en pianoles aan onderbouwleerlingen. Ik heb zes jaar lang dramalessen gehad. En dat voor iemand met plankenkoorts! Het heeft me veel zelfvertrouwen gegeven. Eindelijk durfde ik de *English night* bij ons op school te presenteren.

Vertrouwen

Engels vind ik het leukste vak, met Engelse poëzie of alles van Shakespeare. De leraren zijn ook interessant, sommigen zelfs excentriek. Ik probeer ook extra Engelse diploma's te halen. Dan kom je op een vervolgstudie altijd binnen. Biologie is een ander favoriet vak van me. Maar dat komt mede door de docent, Mariëlle Wolters. Zij is een vertrouwenspersoon geworden. Ze was ook de eerste die ik durfde te vertellen dat ik meer voor mannen voelde dan voor vrouwen. Ik zat toen in de derde. Ik vond het héél eng, maar Mariëlle heeft me goed begeleid. Het heeft me jaren gekost om de moed op te bouwen om er met iemand over te praten. Een half jaar later heb ik het pas mijn ouders verteld. Ze reageerden gelukkig goed. Toen ik 17 werd, ben ik voor iedereen 'uit de kast' gekomen. Mijn vriendengroep staat er voor open. Kijk, mensen schelden wel met 'gay' of 'homo' en dan zeg ik daar wat van. Helaas helpt het niet echt. Ze bedoelen er meestal ook niks mee. Ik ben nu minder bang om buiten de groep te vallen. Het kan veel moed kosten om jezelf te zijn; groepsdruk en zo. Maar je moet de groep niet laten bepalen wie jij bent.

Studie

Ik heb eigenlijk zoveel interesses dat ik geen idee heb wat ik wil doen. Eerst dacht ik aan biomedische wetenschappen. Maar na de open dagen wist ik: nee. De stof en de manier van lesgeven spraken me niet aan. Het persoonlijke leren miste ik. Ik heb lang moeten zoeken naar een studie die me aansprak. University College heb ik nu gekozen, in Middelburg. Daar zitten al een paar vrienden van me uit de dramaklas. Je kunt daar zelf je route samenstellen. Iets met journalistiek lijkt me wel wat. Verhalen vertellen

vind ik leuk. Ik mag in elk geval op gesprek komen, als dat goed gaat, ben ik binnen. Alleen nog mijn examen halen. Ondanks stress en hoofdpijn hoop ik dat dat goedkomt.”